

med spændt Opmærksomhed hørt, om der kunde søies nye Momenter til, hvad vi hørte ved 2den Behandling. Jeg maa imidlertid tilstaa, at det ialtfald er betydelig svagere, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremsatte idag, end hvad vi forleden Dag hørte fremsat fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup); thi han var næsten rørende at høre paa. Derfom jeg ikke var alt for godt inde i den hele Sag, vilde ellers den Opmærksomhed, hvormed jeg følger det ærede Medlem, og den Skarpsindighed, som jeg erkjender, det ærede Medlem kan være ifland til at behandle de forskjellige Lovgivningspørgsmaal med, have været nær ved at drage mig med. Thi det var overmaade rørende at høre, at vi nu herester skulle finde os i at se vore Sømmere lænkedes til en Pæl, ja, han kom endogfaa til at fremstille for os, hvorledes vi troede, at en Mand vilde føle sig tilpas, naar han kom ind til sin Nabo og faae, at han havde lænket sin Søn til en Pæl. Han vilde sige: Fy! Jeg vil sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, at, derfom den samme Mand kom ind til sin Nabo og faae, at han havde sluttet sin Søn krum paa den i den mugjældende militære Straffelov bestemte Maade, saa vilde han sige: Fy for en Ulykke! Og saa fremdeles. Men det er nu Talemaader, man stiller op, og jeg kan ikke se, at de kunne bruges overfor Andre end Jolk, som ikke ville uleilige sig med selv at undersøge, hvad der er det Sande, hvorledes Forholdene i Virkeligheden ere; thi vi have nu af den ærede Ordsprer faaet en kort Statistisk over, hvad Binding det er, som vi faae af denne Lov. Vilde man ubetinget tro det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), som jeg ikke kan negte, det kan være lysteligt at høre paa, vilde man blive ført bag Lyset, det tillader jeg mig at sige de ærede Medlemmer her, derom er der ingen Tvivl. Naar det ærede Medlem er saa villig til at fortælle om En og Anden af os, at vi ikke vide rigtig Bested med, hvad vi bestemme os til, saa vil jeg bede ham for Fremtiden at adressere sine Advarsler til sine egne Venner. Jeg har set fornylig i Bladene, at et Medlem af Folkethinget har sagt i et offentligt Møde: Sikken en Skjændsel, naar Fader og Moder komme til Kjøbenhavn, kunne de komme til at se deres Søn staa lænket til en Pæl. Men jeg beder om Forladelse, det faae de ikke Lov til. De Bedkommende skulle ikke stilles op paa offentlige Gader og Stræder og paa Gadehjørner, saa den Skjændsel undgaa de. Det kan man imidlertid finde passende at fortælle Jolk. Det var derfor rart, om det ærede Medlem underviste dem, der staa ham nærmere, forinden han gaar til sine Møbstandere. Ethvert Tillæg af Straf, siger han, er en skarpet Strengthed. Ja, nu forstaaer jeg

meget godt, at det ærede Medlem vil have Bøiestrafpen sat op som et Tillæg til Straffen (Berg: Ja!). Om Forladelse, det er den nu ikke. Det er jo en bekjendt Sag, at i den gamle Lov for Flaaden, altsaa for en Del af Krigsmagten, er den tilstede, og naar den kan være passende for den Del af vor Militærmagt, forstaaer jeg ikke, hvorfor den ikke ogsaa kunde være passende for Landetaten. Den virkelige Sandhed er imidlertid den, at jeg holder ikke af Bøiestrafpen, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at hvis det var muligt at faae Bøiestrafpen taget ud af den militære Straffelov haade til Lands og Vand, skulde jeg med Fornøjelse gjøre det, men Grunden, hvorfor jeg gaar med til at tage imod denne Bøiestraf, er for at blive fri for Krumslutningen, for at tage en eneften af de Straffe, man bliver af med, idet jeg anser Krumslutningen for langt værre end det at sætte en Mand ind i et lukket Rum med en Bøie om Benene, saaledes at han kan lægge sig og reise sig, saameget han vil, og hvor han skal have god Koft og Varme og altsaa ikke legemlig lide det Allermindste. Det er min Grund, hvorfor jeg gaar ind paa Bøiestrafpen. Men saa kom ganske vist det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds til noget meget Nørende; vi bleve nemlig mindede om Træhest, Hundehul og Gabestof. Jeg hørte til min Forstrækkelse, efter hvad det ærede Medlem sagde — om det er rigtigt tør jeg ikke rigtig paastaa, men det lader til det, — at man endnu kan sætte Kirteggængere i Gabestofken. Er det Tilfældet, vilde jeg ønske, at det ærede Medlem vilde hjælpe os til at faae denne Lov affkaffet. Jeg kan ikke engang lide, at det skulde staa i vore Love (Kl. Bernitsen: Det maa være paa Vogn!) Ja, maaffe. Men det være nu, som det vil, jeg kan godt forstaa, at man skal hente slige kraftige Straffe fra Oldtiden frem for rigtig at have Noget at staa løs med, som kan gjøre den forønskede Virkning; thi at bruge simple Midler, som ere naturlige og ligefremme, for og imod det Forslag, som her ligger for, vil paa ingen Maade staa til. Jeg er ogsaa vis paa, at enhver Mand ude i Landet, som saar at vide, at de Straffe, som vi blive af med, ere Rottingslag indtil 150 Slag, og Krumslutning, ved hvilken man binder Menneffer sammen med Hænder og Fødder, endvidere den forte Kotarde med Tillæg af 15 Slag Rotting for enhver Lieutenant, der finder for godt at læsse den Paagjældende saadanne paa efter eget Godtfindende uden Lov og Dom. — Dernæst er der § 32, som jeg vil tillade mig at opholde mig et Dieblit ved. Den gif det ærede Medlem halot skjæmtende forbi; den havde i og for sig ingen Betydning for ham. Det bellager jeg. Den har meget stor Betydning for mig, den er meget grundig overveiet i Udvalget, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at de militære